

Faso Danse Théâtre/
Serge Aimé Coulibaly
stelt voor

FITRY

Een solovoorstelling.

Faso Danse Théâtre

De compagnie Faso Danse Théâtre werd opgericht in 2002 (Bobo Dioulasso/Brussel) door Serge Aimé Coulibaly. Doorheen al zijn creaties, 10 tot op heden, verkent de Belgisch-Burkanese choreograaf Serge Aimé Coulibaly complexe thema's met als doel een reële positieve dynamiek te creëren.

Zijn inspiratie is geworteld in de Afrikaanse cultuur en zijn kunst engageert zich tot de noodzaak van hedendaagse, krachtige dans, verankerd in emotie maar altijd drager van reflectie en hoop. Zijn sterke expressie maakt hem universeel en vindt gehoor in verschillende continenten. Elke creatieperiode vindt deels plaats in Afrika en deels in Europa.

Voor Serge Aimé Coulibaly betekent dans een maatschappelijk engagement. Hij stelt de dagelijkse realiteit en de maatschappelijke evoluties in vraag en deelt dat onderzoek met zijn publiek. In zijn werk onderzoekt hij het snijvlak tussen persoonlijkheid en betrokkenheid, de spanning tussen enerzijds wat het individu beleeft of wil zeggen en anderzijds wat het engagement voor een betere wereld aan dat individu oplegt. Vanuit zijn engagement ontwikkelde hij een creatieproces dat vertrekt vanuit het dualiteitsprincipe. Iedere beweging die het lichaam doorkruist, kent een tegengestelde. Iedere vorm van energie gaat gepaard met een tweede vorm. Hierdoor komen lichaam en geest in een staat waarin intuïtie en urgentie het overnemen.

FITRY

Fitry is als een lang fado van iemand die worstelt om zijn geluk te vinden, een man die worstelt om overeind te blijven. Het schilderij *Tres de Mayo* van Francisco Goya (1814) inspireerde Serge Aimé Coulibaly enorm ; hij ontwikkelde verschillende choreografische ideeën op basis van zijn voorstelling van het leven van de man met opgeheven en trotse armen vooraleer hij in het schilderij wordt neergeschoten.

Hij presenteert zich, alleen, met opgeheven armen, staand en trots ondanks tegenspoed, ondanks een fragiele, onstabiele grond die onder zijn voeten wegglijdt. Met zijn gebaren die het dierlijke deel onthullen, verzet hij zich, hij beweegt zich in twijfel, in de samenvloeiing van muzikale en choreografische bronnen. Hij gaat naar het hart van het instinct, van de mens.

Naar het einde van zichzelf gaan. Zich laten leiden door emoties, zonder regels of terughoudendheid, zonder conformisme, zonder aanzien of terughoudendheid, vrij van de rede, vrij van geleende strategieën, zonder verwachtingen of belemmeringen, ver van sociale en morele codes en conventies... Dat is het uitgangspunt van de choreografische reflectie van Serge-Aimé Coulibaly. Een "introspectie in zijn leven als kunstenaar en burger".

Fitry, de dageraad is nog maar net begonnen. Een omgekeerde wereld... Een andere planeet.

Serge Aimé Coulibaly over *FITRY*

Ik ben Serge Aimé Coulibaly, danser-choreograaf, in feite heb ik een voornaam Césaire overgeslagen. Mijn echte naam is Serge Aimé Césaire. Mijn vader hield van Aimé Césaire, zijn antikolonialistische strijd, de literaire beweging Négritude, zijn literatuur. Hij wilde dus dat zijn eerste zoon naar zijn held Aimé Césaire werd vernoemd. Mijn moeder vertelt me dat ze, toen ze zwanger was, een roman las waarin de held Serge heette. Coulibaly betekent in Bamana « zonder kano ». Volgens de legende waren mijn voorouders prinses die door hun halfbroers werden achtervolgd om hen te vermoorden in een strijd om de troonopvolging. Tijdens de achtervolging kwamen ze voor een rivier te staan waar een kaaiman naar boven kwam om ze naar de andere kant te brengen. Toen de achtervolgers aankwamen werden ze « zij zonder kano », de « Courounbaly » genoemd. Later vereenvoudigden de kolonisten het naar « Coulibaly ». Het is een naam die ambities, de dromen van een hele samenleving uitademt.

Toen ik al deze verhalen met betrekking tot mijn naam ontdekte, wilde ik alles tot mezelf terugbrengen, naar iets dat me meer identificeerde, waar ik mezelf meer in herkende; Serge Aimé Coulibaly.

Hier staat een man op een kruispunt van wegen, in de realiteit van zijn beroep, zijn passie, tussen Afrika en Europa, die gewoon probeert overeind te blijven in een wereld in volle verandering, waar mensen staan te popelen om nieuwigheden te proberen om nieuwe sterren te ontdekken... Terwijl mijn beroep zich op drijfzand bevindt en ik - als artiest - mezelf in vraag stel over mijn artistiek en sociaal-politiek engagement. In een continue strijd om overeind te blijven, ondanks de verrassingen en de verschillende beproevingen van het leven.

Na de creatie van *Fadjiri* in 2013, een eigen solo die het resultaat was van een introspectieve onderzoeksreis, is *Fitry* een nieuwe stap in de richting van mijn reflectie over de eenzame man, zijn verantwoordelijkheden ten opzichte van de mensheid en zijn redenen om op het podium te staan. Deze keer gebeurt het onderzoek en de creatie via een ander lichaam dan het mijne, namelijk dat van Jean Robert Koudogbo Kiki.

Jean Robert Koudogbo Kiki werkt al enkele jaren met mij samen, hij heeft een ongelooflijk vermogen om mijn gedachten te vertalen, mijn gedachten met zijn lichaam te verwoorden, door het fysieke steeds verder te ontwikkelen. En vooral door alle emoties en vragen die we als mensen en als kunstenaars delen, op een sterke manier te reïncarneren.

In een gedachtenuitwisseling met hem tijdens de opsluiting als gevolg van Covid-19, leek het ons dringend en noodzakelijk om ons precarie leven, onze zwaktes, onze instabiliteit tegenover deze onzichtbare kracht die het virus is, te vertalen met een solo die rechtstreeks tot het publiek spreekt, zonder emotionele barrières.

Het is de kwetsbaarheid, ontroerend en tegelijkertijd krachtig, die *Fitry* zijn volle betekenis geeft, en aanzet om mensen te ontmoeten in deze post-Covid-19 wereld.

Fitry is ook een terugkeer naar mijn beginjaren in hedendaagse dans. Hoe vertrek je vanuit het dier-zijn om een lichaamstaal te creëren, gebaseerd op instinct, fysiek geweld? De emotie draagt slechts weinig toe tot het onbegrijpelijke van de beweging, om niet te zeggen het werken aan een wilde en primaire schoonheid om de essentie van de mens te vatten.

Fitry is tevens een onderzoek naar een persoonlijke lichaamstaal, die voortvloeit uit verschillende ontmoetingen met andere creatoren van beweging door de jaren heen, in Oceanië, Azië, Europa en Afrika.

Om onze aspiraties, onze frustraties en onze diepste dromen beter uit te drukken. Het blootleggen van een diepe scheur, in een rauwe en directe lichaamstaal.

Credits *FITRY*

Concept & choreografie

Serge Aimé Coulibaly

Met

Jean Robert Koudogbo Kiki

Dramaturgie

Sara Vanderieck

Muziek

Yvan Talbot

Scenografie en kostuums

Catherine Cosme, Caroline Mexes

Video

Eve Martin

Productieleiding

Sandra Diris

Techniek

Matisse De Groote

Coördinatie Faso Danse Théâtre

Lies Martens

Communicatie Faso Danse Théâtre

Sandra Diris

Productie

Faso Danse Théâtre

Co-productie

Ankata, Burkina Faso – Kampnagel, Hamburg - Théâtre National, Bruxelles, Theater Freiburg

Spreiding

Frans Brood Productions

Serge Aimé Coulibaly

Serge Aimé Coulibaly is een danser-choreograaf uit Burkina Faso. Hij werd geboren in Bobo Dioulasso. Sedert 2002 werkt hij in Europa en overal ter wereld. Zijn Afrikaanse cultuur is de bron van zijn inspiratie en met zijn kunst wil hij een krachtige hedendaagse dans maken die begint vanuit het gevoel maar die ook reflectie en hoop in zich draagt. De kracht van zijn expressiviteit maakt zijn werk universeel en begrijpbaar in alle continenten. Vanaf de oprichting van zijn gezelschap Faso Danse Théâtre in 2002 werkt Serge Aimé Coulibaly rond complexe thema's en probeert hij een daadwerkelijke positieve impuls te geven aan de jongere generatie. Van bij de start van zijn carrière werd hij gevraagd op diverse Europese en Afrikaanse (festival)podia met zijn voorstellingen *Kirina* (2018), *Kalakuta Republiek* (2016), *Nuit Blanche à Ouagadougou* (2014), *Fadjiri* (2013), *Khokuma 7° Sud* (2011), *Babemba* (2008), *Solitude d'un Homme Intègre* (2007), *A Benguer* (2006), *Minimini* (2002).

Door zijn open manier van kijken naar de wereld in al zijn diversiteit, zijn bevragende maar sterk opbouwende houding en vastberadenheid om vooruit te gaan, heeft Serge Aimé al van in het begin van zijn carrière met verschillende kunstenaars en artiesten kunnen samenwerken. Hij werkt regelmatig mee aan internationale creaties, als performer of als choreograaf-danser. Zo werkte hij reeds samen met Moïse Touré (*La Maladie de la Mort*, 2015), met Marrukegu Company in Australië (*Cut the Sky*, 2014 en *Burning Daylight*, 2009), met Farid Berki (*Double Jeu*, 2013), met Kalpana Raghuraman (*I lost my English*, 2008) en met Sidi Larbi Cherkaoui (*Tempus Fugit*, 2004).

Dat Serge Aimé Coulibaly's creatieve werk altijd in beweging blijft en gevoed wordt door nieuwsgierigheid en generositeit ontging ook verschillende grotere structuren niet; zij deden gretig beroep op hem om een aantal belangrijke evenementen op te luisteren. Hij choreografeerde ook stukken met amateurdansers vanuit zijn behoefte om te delen en zich in te zetten voor zijn medeburgers. Zijn nood en talent om zijn kunstenaarschap te delen en over te brengen ontstond bij zijn artistieke opleiding in Burkina Faso; bij het gezelschap FEEREN onder leiding van Amadou Bourou en bij zijn passage in het Centre National Chorégraphique van Nantes onder leiding van Claude Brumachon. Hij streeft steeds naar ontwikkeling van originele creativiteit en stimuleert dansers en choreografen in zijn masterclasses om zich te bevragen over hun verantwoordelijkheid als artiest, over de kracht van een eigen, niet vrijblijvende bewegingstaal en hun maatschappelijke positionering.

Omdat hij, vanuit zijn eigen artistieke visie en engagement, behoefte voelde aan een eigen plek om te experimenteren en reflecteren, richtte hij Ankata op in Bobo Dioulasso (Burkina Faso), een ruimte bedoeld als een internationaal laboratorium voor onderzoek naar en productie van podiumkunsten. Ankata staat open voor iedereen en is een kruispunt geworden tussen verschillende continenten, verschillende disciplines, verschillende soorten mensen die samen een nieuwe morgen proberen uit te vinden.

© Margo Tamizé

Biographies

Dans

Jean Robert Koudogbo Kiki

Jean Robert Koudogbo Kiki, alias Robbi, werd geboren in 1986 in Burkina Faso. In 2005 ontmoette hij de danser en choreograaf Lebeau Boumpouto die zijn passie voor hedendaagse dans op hem overbracht. Opgeleid bij Éloi Bama, alias Gahé, de Teguerer Company en Michel Neya (oprichter van de groep Génération 2000), danst hij in *Nassongo*, een muzikale komedie van Prosper Kompaoré, toneelschrijver en directeur van het Atelier Théâtre Burkinabè (ATB), waarmee hij in Frankrijk en Luxemburg op tournee zal gaan (2008), en in *Entre chiens et loups* (Montpellier Danse 2010). In 2010 sluit hij zich aan bij het project *I Dance So I Am*. Hij verzorgt de openings- en eindvoorstelling van FESPACO in 2009, 2011 en in 2013 samen met de choreografen Irène Tassembedo, Salia Sanou en Seydou Boro. In 2014 danst hij in *Tichèlbè - aires de jeux* met Kettly Noel op het Niger Festival.

Tussen 2016 en 2017 herneemt hij een rol in *Fignintô* van Salia Sanou en Seydou Boro tijdens de triennale en het festival van Avignon.

In 2017 wordt hij gevraagd voor de sluitingsceremonie van FESPACO, ditmaal als assistent-choreograaf naast Seydou Boro en co-choreografeert hij het duet *Accept It* met Bachir Tassembedo. Later dat jaar engageert hij zich als danser bij Serge Aimé Coulibaly voor de voorstellingen *Nuit blanche à Ouagadougou* en *Kalakuta Republik, Kirina*. In 2019 werkt hij samen met de choreograaf Olivier Tarpaga in het stuk *When the birds refuse to fly* en gaat hij ermee op Amerikaans-Europese tournee.

Dramaturgie

Sara Vanderieck

Sara Vanderieck (1978) behaalt haar diploma theaterregie aan het RITCS in Brussel. In 2006 vervoegt ze ballets C de la B, eerst als productiemanager voor *VSPRS, pitié!* (Alain Platel) en *Patchagonia* (Lisi Estaras) later als artistiek assistent voor Alain Platel bij de creaties *Out of Context – for Pina* en *C(H)OEURS* en voor Lisi Estaras bij *Dans Dans* en *Leche*.

In 2012 verlaat ze les ballets C de la B om aan de slag te gaan in de artistieke leiding van De Grote Post, een gloednieuw cultuurcentrum in Oostende. Tegelijk werkt ze vanaf dan als freelance dramaturg aan verschillende danscreaties. Ze slaat de handen in elkaar met Claron McFadden/Muziektheater Transparant (*Lilith*, 2012), Serge Aimé Coulibaly/FASO DANSE THEÂTRE (*Fadjiri*, 2013; *Nuit Blanche à Ouagadougou*, 2014; *GLOED*, 2015; *Kalakuta Republik*, 2016; *Kirina*, 2018), Bárá Sigfúsdóttir (*The Lover*, 2015 *Tide*, 2016; *being*, 2017) Ayelen Parolin en Lisi Estaras (*La Esclava*, 2015), Platform K/les ballets C de la B/Lisi Estaras (*Monkey Mind*, 2016) en Naïf Productions (*La Mécanique des ombres*, 2016; *des gestes blancs*, 2017-2018; *la chair a ses raisons*, 2018) In 2017 voegt ze een nieuwe laag toe aan haar werk. Samen met kunstenaars Lisi Estaras, Kristien De Proost en Mirko Banovic, creëert Vanderieck *When I look at a Strawberry, I think of a Tongue*. een multidisciplinaire collectieve performance.

Scenografie en kostuums

Catherine Cosme

Catherine Cosme studeerde af als scenografe aan de Brusselse Ecole de Cambre en begon haar carrière in de filmindustrie als artistiek directeur en hoofd decoratie. Ze werkt aan *Huwelijk en De Wereld Behoort Tot Ons* van regisseur Stephan Streker, de televisieserie *La Trêve* van Matthieu Donck en *Le Cri du Homard* van Nicolas Guiot, die in 2013 de César voor beste korte film won. In het theater is ze scenografe en decorontwerpster en tevens kostuumontwerpster, en werkt ze samen met Serge Aimé Coulibaly, Maïa Sandoz, Thierry Debroux... Ze regisseerde twee korte films: "Les amoureuses" in 2015, "Famille" in 2019.

De pers over Serge Aimé Coulibaly

"In Kalakuta Republiek verenigt Serge Aimé Coulibaly op een magische manier muziek, dans en de Afrikaanse revolutie." - La Libre Belgique over Kalakuta Republiek

"Het Festival van Avignon ontploft met een explosieve Kalakuta Republiek." – AFP over Kalakuta Republiek

"Met Kalakuta Republiek bevestigt Serge Aimé zijn twintigjarige carrière." - Le Monde over Kalakuta Republiek

"Serge Aimé tekent zijn meest ambitieuze creatie. Een succes dat vertelt over Fela Kuti én het Afrika van vandaag. Het mooiste is dat Kalakuta Republiek ook een feest is voor oog en oor." - Les Inrockuptibles over Kalakuta Republiek

"A stunning spectacle" - The New York Times over Kirina

"Kirina was een verbluffende voorstelling die een zweterige, rituele en extatische dans combineerde met voortstuwende muziek en een bezwerend verhaal." - The New York Times over Kirina

© Sophie Garcia – Wakatt (2020)

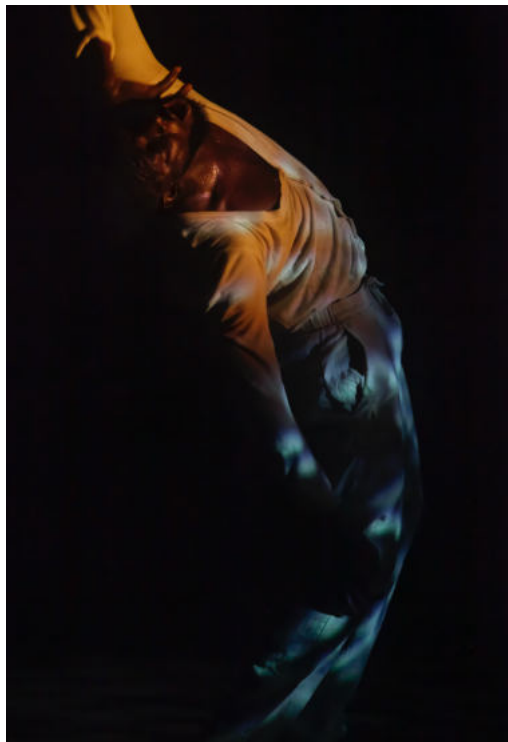
© Pierre Van Eechaute – *Nuit Blanche à Ouagadougou* (2014)

© Sophie Garcia – *Kalakuta Republik* (2017)

© Philippe Magoni – *Kirina* (2018)

© StyleMaker– *Fitry* (2021)

Faso Danse Théâtre - *Kalakuta Republik*

Trailer (Avignon) : <https://vimeo.com/363645707>

Captatie (Lyon) : <https://vimeo.com/209601995> (wachtwoord: KALAKUTA17)

Captatie (Berlijn) : <https://vimeo.com/232165575> (wachtwoord: KALAKUTA2017)

Klik [hier](#) om het dossier te lezen.

© Sophie Garcia – *Kalakuta Republik* (2017)

Faso Danse Théâtre - *Kirina*

Teaser : <https://vimeo.com/311457536>

Captatie: <https://vimeo.com/303278840> (wachtwoord: Mons2018)

Klik [hier](#) om het dossier te lezen.

© Philippe Magoni – *Kirina* (2018)

Faso Danse Théâtre – *WAKATT*

Teaser : <https://vimeo.com/534608645>

Captatie : <https://vimeo.com/497982415> (wachtwoord: Bruxelles)

Klik [hier](#) om het dossier te lezen.

© Sophie Garcia – *Wakatt* (202)

Faso Danse Théâtre
Gabrielle Petitstraat 4/9
1080 Brussel - België

info@fasodansetheatre.com

Contact en spreiding

Spreiding

Frans Brood Productions

Gie Baguet & Tine Scharlaken

tel. : +32 9 234 12 12

info@fransbrood.com

www.fransbrood.com

Faso Danse Theatre v.z.w.

Gabrielle Petitstraat 4/9, B – 1080 Brussel-Molenbeek

tél. +32 494 512 676 (Lies Martens, coördinatie)

tél. +32 478 38 77 34 (Sandra Diris, productie en communicatie)

info@fasodansetheatre.com

www.fasodansetheatre.com